

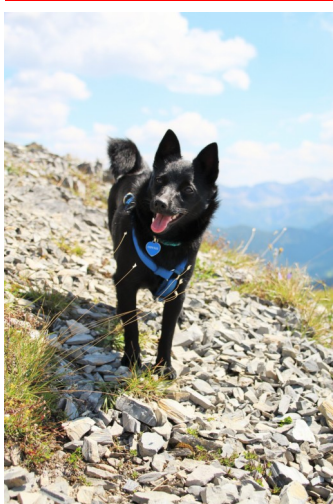

VEZMI PEJSKA DO RAKOUSKA!

TIP NA VÝLET

OBJEVUJ SVĚT SE ŠIPERKOU!

„Přijedte a ožijete“, „Prázdninová země – Rakousko“, „Osvěžující léto v Rakousku“,... Nevěříte? My jsme se přesvědčili na vlastní kůži a máme pro vás pár tipů. Procestovali jsme s pejsky Salcbursko a vrátili jsme se s nezapomenutelnými zážitky – zatímco u nás panovala tropická vedra, my se příjemně chladili na Dachsteinu. Ale abych nepředbíhala...

Salcbursko je z Čech snadno dosažitelné, po zhruba pěti hodinách jízdy autem jste v zemi, která je jako stvořená pro pěší turistiku se psem. My jsme se ubytovali v městečku Altmarkt in Pongau, ze kterého jsme s našimi dvěma šiperkami podnikali výlety do okolí.

Nemusíte být skalní horalové

I když nejste žádní velcí horalové, místní dvoutisícovku vyšlápnete s přehledem. Ideálním výchozím bodem (kam pohodlně – pokud vám nebudou vadit volně se pohybující krávy na horské silni-

Z tropických teplot přímo do sněhu—pro šiperky jedním slovem paráda!

ce – dojedete autem) je horská chata Sattelbauer, kde se můžete ve stylové restauraci ještě posilnit před výšlapem (nebo se

těšit, že se tu odměníte občerstvením na zpáteční cestě). Turistická značka vede přes pastviny, takže se nedivte, že hned, jakmi-

le opustíte parkoviště, si sami otevřete branku do ohrady, kde se spokojeně pasou krávy. Očividně jsou na turisty i s pejsky zvyklé, takže jim ani nestojíte za tu námahu, aby poodešly, ale je to jistá výhoda pro ty, kdo by se už tady chtěli s alpskými dojnými fotit. A potom už jen stoupáte lesní cestou a obdivujete překrásné výhledy.

Pejscí na volno nikomu nevadí

Pejsky můžete mít na vodítku nebo na volno. Naše fenky si běžely převážně na volno a nestalo se nám, že by se někdo pohoršoval, většinou se lidé usmívali (ale to Rakušané jaksi mají v krvi, usmívají se tak jako tak skoro pořád a jsou velice milí), nebo se s fenkami rovnou mazlili. Po necelé půlhodině vý-

stupu lesem se napojíte na šterkovitou silničku vedoucí na alpskou louku se stavením typického rakouského hospodáře. Máte-li chuť, zajdete přímo k němu domů a můžete ochutnat čerstvé mléko nebo sýr. My jsme však dali přednost zdolání hory Lackenkogel, jež je odtud vzdálená ještě asi padesát minut chůze.

Pokoření hory Lackenkögel a ledovec na Dachsteinu

Závěrečná etapa už vede příkrými úzkými cestičkami, kde obdivujete

rozkvetlé hořce, pokroucené keře a kosodřeviny a pomalu se vám začne

otevřít pohled na širé okolí. Asi tři sta metrů pod vrcholem se začíná cesta měnit v kamenitou, ale není to nic, na co by nestačila pevná obuv a hbité tlapy. Při pokoření vrcholu se budete nejspíš jako první dojímat výhledem na Alpy, ten je totiž

fascinující. Až si dostatečně užijete „panoramata“, určitě nezapomeňte dojít ke kříži, který je zde postaven, a napsat vzkaz do deníku, ať zde zůstane stopa i po vaší výpravě. A jak to zvládli pejsci? Přestože v údolí panovaly tropické teploty, tady bylo příjemných 22°C, pohyb v terénu skýtal hojné možnosti ochlazení ve stínu a na vrcholku byly šiperky pořád ještě plné elánu!

Sotva cvakla karabinka od postroje, byla Conninka vmžiku pryč...

Dachstein se psem? Žádný problém!

Dalším nezapomenutelným zážitkem, který si určitě nechte ujít, je procházka po ledovci. Autem dojedete do horského centra Ramsau am Dachstein a po klikaté silničce s nezbytnými krávy vyšplháte na parkoviště Schildehen pod stanicí kabinové lanovky. Upozorňuji, že na lanovku potřebujete mít rezervaci, my jsme si po loňské neblahé zkušenosti (v den

naší návštěvy už tehdy nebyly

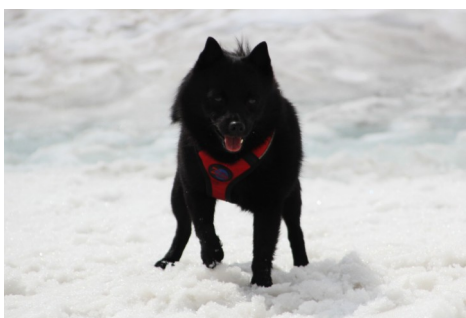
k dispozici žádné volné vstupenky, a to po celý den a ani po zrušené rezervaci) jízdenky rezervovali raději tři týdny předem. Šiperkám jsme nasadili košíky (podle přepravního řádu jsou košíky striktně nařízeny a pokud je nemáte, v pokladně si za 8 euro košík musíte koupit, i když... v lanovce s námi jel i pejsek, který prošel „bez“). Pejsek v lanovce není vůbec žádný problém, s námi jeli nahoru ještě další čtyři.

Z tropů rovnou do zimy aneb psí horolezci

Výstup na Dachsteinu je ohromující. Jako první na nás dýchl chladný (11°C) horský vzduch a my se halili do mikin a bund. Fenky očividně ožily a úžasná byla reakce roční šiperky Conninky, která letos poprvé okusila „něco jako sníh“ v našem téměř zimoprostém Polabí a teď... udělala první dva kroky na ledovci, s nevěřícím výrazem v očích se na mne otočila a začala radostně poskakovat, válet se ve sněhu, radostí přímo překypovala a já jí prostě musela

dopřát užít si tu nádheru plnými doušky. Sotva cvakla karabinka od postroje, byla Conninka vmžiku pryč.

Protože jsme pro pobyt na ledovci měli k dobru jen dvě hodiny (limitovaly nás jízdenky na cestu lanovkou zpátky dolů), spěchali jsme na vrcholek Kleiner Gjaidsteinu (a rychle zase svlékali své svršky, bylo tu totiž slunečno bez mráčku a opravdu teplo). Kleiner Gjaidstein je obklopený Halštatským ledovcem, je celý kamenitý a posledních zhruba sto metrů už musíte lézt s pomocí do skály zasekaných madel a řetězů (ale s přehledem to zvládla i naše deseti-

Zn. „Pouze pro odvážné“

letá dcera v botaskách a prosím, neptejte se, proč zrovna tenhle typ obuvi, nasnadě by bylo snad jedině vysvětlení jako z nejmenované české komedie století). Šíperky jsme měli na postrojích, pružnými vodítky připevněné na opasek, ale žádnou pomoc v podobě přenášení nepotřebovaly. Zkušeně si vybíraly schůdnou cestu a všechno odcupitaly s energií sobě vlastní.

Abych nezapomněla – na Dachsteinu si můžete užít i zdejší atrakce: projít se po nejvyšším visutém mostě v Rakousku (je zavěšený mezi skalami a dlouhý sto metrů, čímž vykresluje neuvěřitelný obraz alpských vr-

cholů); zajít do ledového paláce a opravdoví odvážlivci si užijí výhled z unikátní vyhlídkové plošiny, které místní říkají „schody do nikam“ – nachází se nad čtyřista metrů hlubokou propastí ledovcového masívu a na těchto čtrnáct kroků z útesu musíte mít skutečně pevné nervy. Sklo táhnoucí se po obvodu vyhlídkové plošiny totiž navozuje pocit, jako byste před pádem do 396 metrů hluboké propasti nebyli vůbec ničím chráněni.

Pokud o dovolené v Rakousku uvažujete, já ho pro pěší túry s pejsky vřele doporučuji. Navíc – kromě hor si můžete udělat výlet i k některému

z průzračných horských jezer, i když i potoky a řeky jsou tu čisté jako zrcadlo a osvěžit se tak můžete vlastně skoro na každém kroku. A kdo má raději teplou vodu, určitě ocení termální akvapark v městečku Altenmarkt, kde je voda hřejivá a slaná (jsme přece v Solnohradsku), děti si užijí šest druhů bazénů, trysky, tobogány, vodní lezeckou stěnu a vaši pejsci na vás s příjemně protaženými tlapkami tu chvíli určitě rádi počkají na pokoji v penzionu.

Jana Mertlíková, CHS z Úsvitu věků

Pokud o dovolené v Rakousku uvažujete, já ho pro pěší túry s pejsky vřele doporučuji.

